

mange Gange gjort det ærede Medlem opmærksom paa, at han har skrevet en Bog om Truster og Karteller, og i denne Bog findes der jo adskillige herlige Steder, hvor det ærede Medlem forsikrer, at Storkapitalen nok skal udrydde Middelstanden; men det gør heller ingenting, siger det ærede Medlem, for saa kan den tage Plads som Tjenere i de store Foretagender, der opstaar ved de store Truster. Naar det ærede Medlem nu har skrevet noget sligt — og det er fuldstændig rigtigt, hvad det ærede Medlem skrev i sine unge Dage —, hvorfor vil han saa løbe fra det nu og søge at lægge Skylden for Middelstandens Udryddelse over paa det socialdemokratiske Parti? Det var dog i sin Ungdom, det ærede Medlem havde Ret, medens han nu er fuldstændig ude paa det vilde Hav.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 7de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Fraenkel: Jeg vil ikke forlænge denne Diskussion, thi jeg tror ikke, den morer ærede Medlemmer, og jeg tror heller ikke, de har nogen Nytte deraf. Hvad jeg har skrevet den Gang i det alt for meget omtalte Skrift, staar jeg ved den Dag i Dag alt sammen, men der staar noget ganske andet end det, det ærede Medlem her meddelte; det er alt, hvad jeg skal sige.

Niels Petersen: Jeg maa begynde med at takke den højtærede Indenrigsminister, fordi han har stillet sig imødekommende overfor det af Dansk Fredsforening indgivne Andragende om Statsunderstøttelse. Paa Finanslovsforlaget, § 14, staar der jo overensstemmende med Andragendet opført et Beløb paa 3,000 Kr. som Tilskud til Foreningen. At Fredsarbejdet og Fredsbevægelsen har Krav paa Støtte fra Statens Side er jo forlængst anerkendt af Regering og Rigsdag herhjemme gennem de regelmæssige aarlige Bevillinger til Rigsdagens interparlamentariske Gruppe, men videre er man heller ikke naaet hidtil. Hidtil har Rigsdagen ladet det bero ved at understøtte sin egen Fredsforening, derimod har Dansk Fredsforening, den anden Fredsorganisation, ikke modtaget nogen som helst Støtte eller Opmuntring, bortset fra, at der i sin Tid blev bevilget et Beløb paa 2,000 Kr. som Bidrag til Dækning af Omkostningerne ved det nordiske Fredsmøde i København 1904. Jeg skal ikke her komme ind paa nogen Omtale eller Undersøgelse

af Grundene til, at Dansk Fredsforening hidtil har været Stifbarn, jeg skal blot udtale min Glæde over, at det forsømte nu forhaabentlig vil blive indhentet.

Jeg vil gerne med det samme benytte Lejligheden til at gøre nogle Bemærkninger om Forholdet mellem de to Fredsforeninger: Rigsdagens interparlamentariske Gruppe og Dansk Fredsforening. Jeg vil da sige, at jeg tror, det vilde være heldigt, hvis der kunde komme en nærmere Føling, en Art Vekselvirkning i Stand mellem de to Organisationer. Naturligvis tænker jeg ikke her paa et Samarbejde over hele Linien, om noget saadant kan der aldeles ikke være Tale, fordi de to Organisationer har saa forskelligartede Opgaver og en saa forskelligartet Sammensætning, men de har jo dog det fælles Maal: Tanken og Arbejdet for Grundlæggelsen af en betryggende international Retsordning. Naar det Maal er fælles, skulde man heller ikke tro, det kunde støde paa overvættets Vanskelighed at finde Berøringspunkter og komme i Kontakt med hinanden. For Rigsdagsgruppens Vedkommende er Forholdet det, at dens Virksomhed, eller i hvert Fald Tyngdepunktet i dens Virksomhed, ligger i de interparlamentariske Konferencer. Fredsforeningen har for sit Vedkommende ogsaa en international Opgave, idet den staar som Led i de internationale Fredsorganisationer, men ved Siden deraf har den betydningsfulde hjemlige Opgaver at varetage, og blandt disse vil jeg først og fremmest nævne et omfattende Oplysningsarbejde: det hele Spørgsmaal om Voldgiftsagen. Forholdet er jo det, at det ikke er tilstrækkeligt at følge Voldgiftsbevægelsens Gang rundt om i Verden, men at det, som det netop er paapeget i Foreningens Andragende, maaske endog i særlig Grad er Opgaven at pege paa det reale Grundlag for Voldgiftsbevægelsen. Jeg fremhæver dette udtrykkeligt her, fordi Dansk Fredsforenings Virksomhed vistnok i ikke ringe Grad er blevet misforstaaet i mange Kredse. Jeg vil derfor betone, at jeg tror, det i nogen Grad kan regnes danske Fredsvenner til Fortjeneste, at vi allerede for en Snes Aar siden begyndte Arbejdet for at skabe Oplysning om, at det, der i Virkeligheden danner det reale Grundlag for Voldgiftsbevægelsen, det, der bevirker, at Folk ikke maa tro, at Voldgiftstraktater er Korthuse, der kan pustes om med det samme, er det voksende Interesséfællesskab imellem Landene, det Interesséfællesskab, der fremmes ved Hjælp af de moderne Samfærdselsmidler, Jernbaner og